

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010807
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618010807.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Milana Husťáka, v trestnej veci obžalovaného O. U.Á., pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm. b), ods.2 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. apríla 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.2.2019, sp. zn. 5T/147/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. U..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. U. uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods.1 písm. b), ods.2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 03.05.2018 do 02.11.2018 z mesta T., J. S. F., zaslal opakovane prostredníctvom verejnej doručovacej pošty na adresu podateľne služobného úradu Z. H. J. F. R. 38 (tridsaťosem) listových zásielok a na adresu podateľne služobného úradu Z. H. Ž. X (jednu) listovú zásielku, pričom vo všetkých z nich sa prokurátorky Z. H. - D.. D. T. vyhrážal zabitím a vulgárne jej nadával za to, že v konaní a rozhodovaní v trestných veciach Okresného súdu J. F. R., sp. zn. 2T 46/2015 a sp. zn. 4Nt 17/2015, ktoré sú evidované na Okresnej prokuratúre J. F.Á. R., pod sp. zn. H. XXX/XX/XXXX a sp. zn. N. XXXX/XX/XXXX, v ktorých JUDr. D. T. vykonávala prokurátorský dozor, nevyhovela v trestnom konaní jeho žiadostiam a návrhom v procesnom postavení obvineného a následne odsúdeného, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 324 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný O. U. čo do výroku o uloženom treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody má zmarenú šancu zapojiť sa do riadneho života a stať sa platným členom spoločnosti. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a uložiť mu trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu pri hornej hranici.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (výrok o treste), proti ktorému odvolateľ podal odvolanie,

ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Keďže odvolanie zo strany obžalovaného O. U. bolo podané iba proti výroku o uloženom treste, odvolací súd svoju preskúmovaciu povinnosť upriamil len na výrok o uloženom treste.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný O. U. bol doposiaľ od roku 1999 8-krát odsúdený a to prevažne pre trestnú činnosť majetkovej povahy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/46/2015 zo dňa 12.5.2015, pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, t.j. do 28.5.2017, v rámci ktorej sa osvedčil.

Z charakteristiky Obecného úradu W.Á. zo dňa 13.7.2018 vyplývajú údaje k osobe O. U., že žije v spoločnej domácnosti so súrodencami v rómskej osade v drevenej chatrči bez pitnej vody a sociálneho zariadenia v skromných podmienkach a nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku. Toho času sa v obci W. nezdržiava najmenej 7 mesiacov. Jeho správanie sa na verejnosti nebolo doposiaľ prerokúvané komisiou pre verejný poriadok zriadenou pri obecnom zastupiteľstve.

Podľa evidencie priestupkov MV SR bol jedenkrát prejednávaný pre priestupok na úseku dopravy ako chodec postihnutý aj pokutou.

Správne postupoval okresný súd, keď pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. Zohľadnil pritom poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie sa k spáchaniu trestného činu v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., ktorou je to, že už bol v minulosti za trestnú činnosť odsúdený, pričom správne dospel k záveru, že u obžalovaného nie je možné pre takéto konanie uložiť iný druh trestu ako trest nepodmienečný, pretože podmienený odklad výkonu trestu by u neho neplnil jednak výchovný, ako aj represívny účinok. Konanie obžalovaného bolo konaním závažným, ktorého sa dopúšťal opakovane písaním listov, ktorými sa vyhrážal ujmom na zdraví alebo zabitím poškodenej, ako prokurátorky činnej v jeho trestnej veci. Na základe uvedeného vychádzajúc z účelu trestu aj v rámci generálnej prevencie pre odradenie v páchaní trestnej činnosti aj iných prípadných páchatelov, správne okresný súd uložil obžalovanému v zmysle trestnej sadzby uvedenej v § 324 ods.2 Tr. zák., ktorá stanovuje trest odňatia slobody na jeden až päť rokov, trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní dvoch rokov nepodmienečne.

Nepochybil okresný súd, keď obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Keďže odvolací súd nezistil dôvody pre zmenu rozhodnutia okresného súdu, odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, a preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.